

Folketingets Social- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2021 - 1445

Doknr.
389659

Dato
01-03-2021

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 3. februar 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 292 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Spørgsmål nr. 292:

"Vil ministeren redegøre for antallet af tvangsadoptioner i andre sammenlignelige europæiske lande og resultaterne af de vigtigste europæiske studier, der sammenligner reglerne for og anvendelsen af tvangsbortadoptioner?"

Svar:

Jeg har til besvarelsen af dette spørgsmål indhentet oplysninger fra Norge og Sverige.

Det svenske justitsministerium oplyser, at ministeriet ikke har oplysninger om antallet af adoptioner uden samtykke, men at der i en ti-års periode fra ca. 2005 og frem årligt blev gennemført i gennemsnit 24 adoptioner af børn anbragt i plejefamilier. I Sverige anvendes adoption uden samtykke ikke som en social intervention for at beskytte et barn mod omsorgssvigt på samme måde som i fx Danmark. I stedet består den sociale intervention i, at man kan fratage forældrene forældremyndigheden over barnet for at beskytte det. Herefter kan den, der er tillagt forældremyndigheden, samtykke i en adoption.

Det Kongelige Barne- og Familiedepartement i Norge har bl.a. oplyst, at adoption uden samtykke foregår sådan, at "fylkesnemda" kan give samtykke til adoption i tilfælde, hvor forældrene er frataget forældremyndigheden, hvis det må anses for sandsynligt, at forældrene ikke vil få omsorgen for barnet tilbage. Det kan være tilfældet, hvis forældrene varigt er ude af stand til at drage omsorg for barnet, eller hvis barnet har opnået en sådan tilknytning til familien og miljøet, at det efter en samlet vurdering kan føre til alvorlige problemer for barnet at blive flyttet. Det er også en forudsætning, at adoptanterne har været plejeforældre for barnet.

I tabel 1 fremgår antallet af adoptioner uden samtykke i Norge i perioden 2014-2020.

Tabel 1**Antal børn i sager om adoptioner uden samtykke i Norge**

År	Antal børn
2014	67
2015	62
2016	62
2017	54
2018	73
2019	43
2020	23

Kilde: Barne- og Familiedepartementet i Norge

Ministeriet har ikke kendskab til forskning, der sammenligner reglerne for adoption uden samtykke og anvendelsen af disse i europæiske lande.

Forskning fra Norge og Sverige peger dog på, at adoption, sammenlignet med anbringelse i plejefamilie, fører til bedre livsbetingelser som voksen¹. Blandt andet finder en svensk undersøgelse fra 2010, der følger 900 adopterede børn og 3.100 anbragte børn, at anbragte børn klarer sig væsentligt dårligere end adopterede på en række udfald. De anbragte klarer sig for eksempel dårligere i forhold til skoleresultater som 15-årige, kognitive kompetencer som 18-årige, uddannelsesmæssige præstationer, og i forhold til hvorvidt de er selvforsørgende som voksne.

Dette gælder også, når der tages højde for forældrerelaterede baggrundsvariable (uddannelse, psykiske lidelser, stofmisbrug) og barnets alder på anbringelses- eller adoptionstidspunktet².

Med venlig hilsen
Astrid Krag

¹ Cognitive, educational and self-support outcomes of long foster-care versus adoption. A Swedish national cohort study, Bo Vinnerljung & Anders Hjern, University of Stockholm, 2010
Adopsjon som barneverntiltak, Hege Stein Helland & Marit Skivenes, Centre for Research on Discretion and Paternalism, Universitetet i Bergen 2019

² Cognitive, educational and self-support outcomes of long foster-care versus adoption. A Swedish national cohort study, Bo Vinnerljung & Anders Hjern, University of Stockholm, 2010